

bare bjerge af affald til de kommende generationer, og det mener jeg er fuldstændig uansvarligt.

Jeg er enig i, som jeg også har sagt heroppefra, at det kræver en opbygning af viden, og at det kræver en meget stor satsning og alle de ting, jeg i øvrigt har sagt. Men det er nødvendigt, at man har den sigtelinje, for ellers falder man i den grøft, at man bare genskaber industri-samfundet, og det er ikke det, der er udfordringen i de kommende år. Det er netop at tage udgangspunkt i nogle af de steder, hvor vi heldigvis har nogle styrkede positioner, som er bygget op gennem adskillige år, bl.a. miljøteknologier og ikke mindst energiteknologier i bredeste forstand, som kan gøre os til et udstillingsvindue i en verden, som skriger på energi, og hvor energiforbruget i øvrigt stiger med katastrofale konsekvenser for klimaet.

Det kan godt være, at ministeren og jeg personlig ikke kommer til at opleve gennemslaget af den globale opvarmning. Men det gør vores børn, hvis vi ikke sætter bæredygtighed op som en meget vigtig sigtelinje.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Margrethe Vestager som ordfører.

Kl. 14.40

Margrethe Vestager (RV):

Også jeg takker for videnskabsministerens invitation.

Jeg tror, det havde været hensigtsmæssigt, hvis det var videnskabsministeren, der havde sat sig i spidsen for projektet her fra begyndelsen. Vi plejer nemlig, som det også fremgår af de ting, vi har lavet i fællesskab, at have positive og konstruktive forløb, når det er videnskabsministeren, der sidder for bordenden. Jeg tror nærmest, han er den minister, der har den bedste evne til at trække fuldt hus til sine lovforslag, og derfor er det jo lidt ærgerligt, at vi er i den situation, vi er i.

Fru Anne Grete Holmsgaard har på glimrende vis ridset forhistorien op. Den har måske sat nogle hindringer for, at vi kunne komme i gang med en substantiel diskussion af, hvad det er, vi har brug for, hvis vi skal lave en særlig satsning, og hvorfor vores forskningsrådssystem ikke kan bruges til denne særlige satsning.

Det, vi får at vide i dag, er, at det er hurtig og målrettet produktion og arbejdspladser, der skal komme ud af det. Det vækker undren, netop fordi statsministeren i sin åbningstale gjorde ret meget ud af, at fondens midler skal anvendes til

ambitiøs forskning, og at det er 16 mia. kr., det handler om. Det blev sagt, at de to ting hæng sammen, men den beskrivelse, vi har fået i dag af, hvad pengene skal bruges til, er jo ganske anderledes. Det er noget helt andet, vi taler om.

Vi har egentlig prøvet det før. Personligt har jeg ikke prøvet det, men garvede kolleger har fortalt mig, hvordan Grundforskningsfonden blev til, og jeg tror egentlig, man i meget vid udstrækning kan parallelisere med det forløb, vi har her. Dengang var der også en minister, som gerne ville sætte teknologi på dagsordenen og lancerede et snævert formål, men via forhandlinger og kontakt med kloge kvinder fik det bredt ud til den succes, som Grundforskningsfonden er i dag.

Nu kan der jo siges meget om forskningsordfører kredsen, men mange af os er i hvert fald kvinder, så det kan være, vi igen skal prøve at tage en forhandling om, hvad der egentlig skal være formålet. Det kunne også være hensigtsmæssigt, at vi i den forbindelse, fordi tiden trods alt en eftermiddag som denne er knap, tog en egentlig forespørgselsdebat om, hvad Danmark skal leve af. Jeg vil i hvert fald tage initiativ til, at vi kan gøre det i fællesskab, for jeg synes, det er helt afgørende, at vi får den debat og ikke skyder hinanden i skoene, at kun nogle af os er særlig interesserede i, at Danmark har noget at leve af om 15 år.

Jeg mener, vi har en fælles interesse her, og så kan vi måske også komme ud over gensidige beskyldninger om at være kede af det eller ikke at have læst på lektien, eller hvad det nu kan være. Målet er vel samlet set det egentlige at få tingene kaldt ved deres rette navn og få en fælles konsensus i stedet for bare at få flag, vi kan vifte med – flag, som bliver større og større, jo nærmere vi kommer valgdagen.

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg har ikke mange bemærkninger at knytte til fru Anne Grete Holmsgaards repetition af forhistorien, for den er jo ikke blot kendt af folketingsmedlemmerne, den er kendt af den brede offentlighed. Men når jeg nævnte den, var det specielt i relation til de bemærkninger, der faldt fra visse ordførere.

Det er klart, at det forløb, der skete i forlængelse af nordsøforliget, var beskrevet fuldstændig korrekt. Men det, jeg synes er interessant at diskutere, er selvfølgelig det andet område, som fru Anne Grete Holmsgaard var inde på, nemlig